

щото зрителите се просълзили“. Авторът изразява и своята радост, че „ломското общество има честолюбие и вкус, и ревност да подражава на доброто“. През февруари 1857 г. е отпечатана и дописка от Илия хаджи Томакев за театралното представление в Лом на 12 декември. Дописникът съобщава, че английският подконсул в Калафат г-н Герасим П. Давис е бил на представлението на „Многострадална Геновева“ и бил силно впечатлен, че дори „сълзи проронил“. И тогава авторът отишъл пък да види „Велизарий“. Реквизитът „бил нищожен: американ и капи (шапки) от хартия“ - мукава, но присъстващите останали доволни от представлението¹³.

„Цариградски вестник“ публикува в подлистник и пиесата „Аделаида - алпийска пастирка“, „изплетена“ от Кръстьо Пишурка и посветена на ломското читалище в 1856 г.¹⁴ Тази книга Пишурка превел сам от френски език и „натъкмил“ в стихотворна форма за нуждите на официално откритото читалище в Лом. Средствата за издаването ѝ дал търговецът Ангелаки Иванов Войнович от Враца, установил се в гр. Лом. В дописка на Илия х. Цанов до същия вестник (бр. 317, 23 февр. 1857 г.) Ангелаки Войнович е представен като сътрудник на Пишурка, който превежда за читалищния театър пиесата „Велизарий“¹⁵. Постановянето на тая пиеса изиграва лоша съдбовна роля за Кръстьо Пишурка. По този повод той бил хвърлен в затвора, разпитван над 20 пъти и накрая освободен. Завръщайки се в Лом, той запалил голям огън и според Д. Маринов изгорил всички читалищни, в това число и свои, книги с думите „да ми миряса веднъж главата“. . Отзвук за този епизод от живота на Пишурка и за прекратената дейност на ломското читалище намираме по-късно в „Цариградски вестник“ (VIII, бр. 366, 15 февр. 1858).

Няколко родолюбци от Лом, притеснени от случващото се, пишат до редакцията и изпращат едно стихотворение, подписано от Вражалка. В него се крие важна информация за това какво става в града им и с читалището. През 1863 г., когато Пишурка отново е учител и възстановява читалището, жена му Ангелина според Д. Маринов му дала оцелелите книги от пожара. Оклеветяването на Пишурка изглежда е станало с намесата на ломския кмет, навярно затова „Цариградски вестник“ публикува стихотворение, осмиващо го като пияница¹⁶. Информация за плачевното състояние на ломското читалище след ареста на Кръстьо Пишурка и затова как първенците в града изхвърлили книгите, е поместена в бр. 371 и бр.372 от 22 и 29 март 1858 г. Упрекът е към ломските първенци, за които просвещението било трън в очите. Именно те търсели „катадневно да намерят способ да навредят на Пишурка“. Дописка от гр. Видин пък разкрива, че негов най-голям неприятел е видинският владика Паисий. В брой 392 от 16 август 1858 г.